

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2011/16/EU

ze dne 15. února 2011

o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS

RADA EVROPSKÉ UNIE,

a práv pro všechny členské státy umožní nastolit mezi členskými státy důvěru.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 113 a 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

- (3) Je proto třeba zaujmout vypracováním nového textu zcela nový přístup s cílem poskytnout členským státům pravomoc, aby mohly účinně spolupracovat na mezinárodní úrovni na odstranění nepříznivých důsledků rostoucí globalizace pro vnitřní trh.

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

- (4) Stávající směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného ⁽³⁾ již v tomto směru nestanoví vhodná opatření. Jejimi podstatnými nedostatky se zabývala pracovní skupina Rady *ad hoc* pro boj proti daňovým podvodům ve zprávě z 22. května roku 2000 a dále sdělení Komise o předcházení a boji proti firemním a finančním nezákonným praktikám ze dne 27. září 2004 a sdělení Komise o nezbytnosti rozvíjet koordinovanou strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým únikům z 31. května 2006.

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (5) Směrnice 77/799/EHS i s následnými změnami byla vypracována za okolností odlišných od stávajících požadavků vnitřního trhu a v současnosti již nemůže vyhovovat novým požadavkům správní spolupráce.

- (1) Nutnost vzájemné pomoci členských států v oblasti daní v době globalizace rychle roste. Dochází k obrovskému vývoji mobility daňových poplatníků, počtu přeshraničních transakcí a internacionalizace finančních nástrojů, což členským státům způsobuje těžkosti při správném vyměření daní. Tento rostoucí problém má dopad na fungování daňových systémů a způsobuje dvojí zdanění, což samo o sobě podněcuje k daňovým podvodům a daňovým únikům, zatímco kontrolní pravomoci zůstávají na vnitrostátní úrovni. Ohrožuje to tedy fungování vnitřního trhu.

- (2) Jediný členský stát proto nemůže bez informací pocházejících z jiných členských států spravovat svůj vnitřní daňový systém, zejména co se týče přímých daní. K překonání nepříznivých důsledků tohoto jevu je nevyhnutelné rozvíjet mezi daňovými správami členských států novou správní spolupráci. Je třeba, aby existovaly nástroje, které stanovením stejných pravidel, povinností

- (6) Vzhledem k počtu a významu úprav směrnice 77/799/EHS, jež mají být provedeny, by pouhá její změna nepostačovala k dosažení výše popsaných cílů. Proto by uvedená směrnice měla být zrušena a nahrazena novým právním nástrojem. Ten by se měl vztahovat na přímé daně a na ty nepřímé daně, jež dosud nejsou upraveny jinými právními předpisy Unie. Za vhodný nástroj účinné správní spolupráce k tomuto účelu je považována nová směrnice.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. února 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 16. června 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15.

- (7) Tato směrnice staví na výsledcích směrnice 77/799/EHS, ale stanoví jasnější a přesnější pravidla správní spolupráce mezi členskými státy tam, kde je to nutné, aby byla rozšířena, zejména co do výměny informací. Jasnější pravidla by také měla umožnit zejména zahrnout do působnosti všechny právnické i fyzické osoby v Unii, při zohlednění neustále rostoucí rozmanitosti právních uspořádání, jako jsou nejen tradiční svěřenství, nadace a investiční fondy, ale i veškeré nové nástroje vytvořené daňovými poplatníky v členských státech.
- (8) Měl by existovat přímější styk mezi místními nebo celostátními orgány členských států pověřenými správní spoluprací, přičemž pravidlem by měla být komunikace mezi ústředními kontaktními místy. Nedostatek přímých kontaktů má za následek neefektivnost, nedostatečné využívání nástrojů správní spolupráce a průtahy v komunikaci. Ke zefektivnění a zrychlení spolupráce by tedy mělo být zajištěno více přímých kontaktů mezi orgány. Pravomoci kontaktních útvarů by měly vymezovat vnitrostátní předpisy jednotlivých členských států.
- (9) Členské státy by si na žádost jiného členského státu měly navzájem vyměňovat informace o jednotlivých případech a měly by provádět šetření nezbytná k získání těchto informací. Smyslem koncepce „předpokládaného významu“ je stanovit výměnu informací v daňových otázkách v co nejširším rozsahu a současně upřesnit, že členské státy nemohou zcela libovolně podnikat kroky za účelem shromáždění informací nebo požadovat informace, které pravděpodobně nejsou významné pro daňové záležitosti daného poplatníka. Přestože článek 20 této směrnice obsahuje procesní požadavky, je třeba tato ustanovení vykládat volně, aby nebránila účinné výměně informací.
- (10) Uznává se, že bezpodmínečná povinná automatická výměna informací je nejúčinnější prostředek podpory správného výběru daní v přeshraničních situacích a boje proti podvodům. Za tímto účelem je třeba uplatnit postupný přístup s tím, že zpočátku bude automaticky vyměňováno pět kategorií dostupných informací a že na základě zprávy Komise budou příslušná ustanovení přezkoumána.
- (11) Rovněž by měla být posilována a podporována výměna informací mezi členskými státy z vlastního podnětu.
- (12) Pro poskytování informací podle této směrnice by měly být stanoveny lhůty, aby bylo zajištěno, že tato výměna informací bude včasná, a tedy účinná.
- (13) Je důležité, aby zaměstnancům daňové správy jednoho členského státu byla povolena přítomnost na území jiného členského státu.
- (14) Jelikož daňová situace jedné nebo více osob povinných k dani usazených ve více členských státech představuje často společný nebo doplňující se zájem, mělo by být možné, aby dva nebo více členských států na základě vzájemné dohody a dobrovolně prováděly u těchto osob souběžné kontroly.
- (15) Vzhledem k tomu, že v některých členských státech existuje právní požadavek, aby byla daňovému poplatníku doručena rozhodnutí a opatření týkající se jeho daňové povinnosti, a vzhledem k potížím, jež z toho plynou pro daňové orgány, včetně případů, kdy se daňový poplatník přestěhuje do jiného členského státu, je žádoucí, aby za těchto okolností mohly daňové orgány požádat o spolupráci příslušné orgány členského státu, do něhož se daňový poplatník přestěhoval.
- (16) Zpětná vazba k zaslaným informacím podpoří správní spolupráci mezi členskými státy.
- (17) Spolupráce mezi členskými státy a Komisí je nezbytná k trvalému zkoumání postupů spolupráce a sdílení zkušeností a osvědčených postupů v posuzovaných oblastech.
- (18) Pro účinnost správní spolupráce je důležité, aby členský stát, který obdrží informace a dokumenty na základě této směrnice, je mohly s výhradou omezení stanovených v této směrnici použít rovněž k jiným účelům. Je rovněž důležité, aby členské státy mohly tyto informace předat za určitých podmínek třetí zemi.
- (19) Situace, ve kterých může dožádaný členský stát poskytnutí informací odmítnout, by měly být jasně vymezeny a omezeny s přihlédnutím k některým soukromým zájmům, které by měly být chráněny, a k veřejnému zájmu.
- (20) Členský stát by však neměl odmítnout předání informací z důvodu, že nemá na těchto informacích sám zájem, nebo proto, že tyto informace jsou má k dispozici banka, jiná finanční instituce, určená osoba, zástupce nebo zmocněnec, anebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických práv k určité osobě.
- (21) Tato směrnice obsahuje minimální pravidla, a proto by se neměla dotýkat práva členských států navázat širší spolupráci s jinými členskými státy podle svých vnitrostátních právních předpisů nebo v rámci dvoustranných nebo mnohostranných smluv sjednaných s jinými členskými státy.

- (22) Je třeba rovněž objasnit, že pokud členský stát poskytuje třetí zemi širší spolupráci, než je stanoveno na základě této směrnice, neměl by odmítnout poskytování takovéto širší spolupráce ostatním členským státům, které si přejí zúčastnit se této vzájemné širší spolupráce.
- (23) Informace by měly být vyměňovány prostřednictvím standardizovaných formulářů, formátů a komunikačních kanálů.
- (24) Je nutno vyhodnocovat účinnost správní spolupráce, zejména na základě statistických údajů.
- (25) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (26) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (27) Na veškerou výměnu informací podle této směrnice se vztahují předpisy provádějící směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽³⁾. Je však vhodné omezit některá práva a povinnosti stanovené směrnicí 95/46/ES, aby byly chráněny zájmy uvedené v čl. 13 odst. 1 písm. e) zmíněné směrnice. Tato omezení jsou nezbytná a přiměřená s přihlédnutím k potenciálním ztrátám příjmů členských států a k zásadnímu významu informací, na něž se vztahuje tato směrnice, pro účinný boj proti podvodům.
- (28) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (29) Jelikož cíle této směrnice, totiž účinné správní spolupráce mezi členskými státy k odstranění nepříznivých dopadů rostoucí globalizace na vnitřní trh, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu požadované jednotnosti a účinnosti lépe

dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví pravidla a postupy, na jejichž základě členské státy vzájemně spolupracují za účelem výměny informací, u nichž lze předpokládat význam pro správu a vymáhání domácích právních předpisů týkajících se daní uvedených v článku 2.

2. Tato směrnice dále upravuje výměnu informací uvedených v odstavci 1 elektronickými prostředky a stanoví pravidla a postupy, na jejichž základě členské státy a Komise spolupracují v záležitostech koordinace a hodnocení.

3. Tato směrnice se nedotýká uplatňování pravidel, která upravují vzájemnou pomoc v trestních věcech, v členských státech. Rovněž se nedotýká plnění jakýchkoli závazků členských států v rámci širší správní spolupráce vyplývající z jiných právních nástrojů, včetně dvoustranných a vícestranných smluv.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na veškeré daně jakéhokoli druhu vybírané členským státem nebo jeho nižšími územními nebo správními celky, včetně místních orgánů, nebo na jejich účet.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se tato směrnice nepoužije na daň z přidané hodnoty a cla ani na spotřební daně, na něž se vztahují jiné právní předpisy Unie o správní spolupráci mezi členskými státy. Tato směrnice se dále nevztahuje na povinné příspěvky na sociální zabezpečení splatné členskému státu nebo nižšímu celku členského státu nebo veřejnoprávním institucím sociálního zabezpečení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

3. Daně uvedené v odstavci 1 se za žádných okolností nevykládají tak, že by zahrnovaly:

- a) poplatky, například za osvědčení a jiné doklady vydávané veřejnými orgány;
- b) platby smluvní povahy, jako například úhrada za veřejné služby.

4. Tato směrnice se vztahuje na daně uvedené v odstavci 1 vybírané na území, na něž se vztahují Smlouvy podle článku 52 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „příslušným orgánem“ členského státu orgán, který byl jako takový určen členským státem. Za příslušné orgány na základě zmocnění podle článku 4 se považují rovněž ústřední kontaktní místo, kontaktní útvar nebo příslušný úředník, pokud jednají na základě této směrnice;
2. „ústředním kontaktním místem“ úřad, který byl jako takový určen a jemuž byla svěřena hlavní odpovědnost za styk s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce;
3. „kontaktním útwarem“ úřad jiný než ústřední kontaktní místo, jenž byl pověřen uskutečňováním přímé výměny informací na základě této směrnice;
4. „příslušným úředníkem“ úředník pověřený uskutečňováním přímé výměny informací na základě této směrnice;
5. „dožadujícím orgánem“ ústřední kontaktní místo, kontaktní útvar nebo jakýkoli příslušný úředník členského státu, který podává žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;
6. „dožádaným orgánem“ ústřední kontaktní místo, kontaktní útvar nebo jakýkoli příslušný úředník členského státu, kterému je podána žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;
7. „správním šetřením“ všechny kontroly, prověrky a jiné úkony, které provádějí členské státy při výkonu svých funkcí, aby zajistily správné použití daňových právních předpisů;
8. „výměnou informací na žádost“ výměna informací na základě žádosti podané dožadujícím členským státem dožádanému členskému státu v konkrétním případě;
9. „automatickou výměnou“ systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných odstupech. V souvislosti s článkem 8 se dostupnými informacemi rozumí informace v daňových záznamech sdělujícího členského státu, jež lze získat postupy pro shromažďování a zpracovávání informací v daném členském státě;
10. „výměnou z vlastního podnětu“ nesystematické sdělování informací jinému členskému státu kdykoliv a bez předchozí žádosti;
11. „osobou“:
 - a) fyzická osoba;
 - b) právnická osoba nebo
 - c) pokud tak stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznané jako způsobilé k právním úkonům, avšak bez postavení právnické osoby, nebo
 - d) jakékoli jiné právní uspořádání jakékoli povahy a formy, s právní subjektivitou či bez ní, vlastníci nebo spravující majetek, včetně z něj pocházejícího příjmu, jež podléhá některé z daní, na něž se vztahuje tato směrnice;
12. „elektronickými prostředky“ použití elektronického zařízení pro zpracování, včetně digitální komprese, a uchovávání dat a využití přenosu po drátě, rádiového přenosu, optických technologií nebo jiných elektromagnetických prostředků;
13. „sítí CCN“ společná platforma založená na společné komunikační síti (Common Communication Network – CCN), kterou vyvinula Unie k zajištění všech přenosů dat elektronickými prostředky mezi příslušnými orgány v oblasti cel a daní.

Článek 4

Organizace

1. Každý členský stát sdělí Komisi do 11. března 2011, který jeho orgán je příslušný pro účely této směrnice, a neprodleně sdělí Komisi jakékoli změny v tomto směru.

Komise zpřístupní tyto informace ostatním členským státům a zveřejní seznam příslušných orgánů členských států v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Příslušný orgán určí jedno ústřední kontaktní místo. Příslušný orgán odpovídá za informování Komise a členských států o tomto určení.

Ústřednímu kontaktnímu místu může být rovněž svěřena odpovědnost za styk s Komisí. Příslušný orgán odpovídá za informování Komise o tomto pověření.

3. Příslušný orgán každého členského státu může určit kontaktní útvary, jimž byla udělena pravomoc v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo politikou. Ústřední kontaktní místo odpovídá za aktualizaci seznamu kontaktních útvarů a jeho zpřístupnění ústředním kontaktním místům ostatních dotčených členských států a Komisi.

4. Příslušný orgán každého členského státu může určit příslušné úředníky. Ústřední kontaktní místo odpovídá za aktualizaci seznamu příslušných úředníků a jeho zpřístupnění ústředním kontaktním místům ostatních dotčených členských států a Komisi.

5. Úředníci podílející se na správní spolupráci na základě této směrnice jsou v každém případě považováni za příslušné úředníky za tímto účelem v souladu s podmínkami stanovenými příslušnými orgány.

6. Pokud kontaktní útvar nebo příslušný úředník odešle nebo obdrží žádost nebo odpověď na žádost o spolupráci, uvědomí ústřední kontaktní místo svého členského státu postupy, které tento členský stát stanoví.

7. Pokud kontaktní útvar nebo příslušný úředník obdrží žádost o spolupráci, která vyžaduje opatření, jež nespádají do pravomoci udělené mu v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo politikou jeho členského státu, postoupí tuto žádost neprodleně ústřednímu kontaktnímu místu svého členského státu a uvědomí o tom dožadující orgán. V tomto případě začíná lhůta stanovená v článku 7 plynout prvním dnem po postoupení žádosti o spolupráci ústřednímu kontaktnímu místu.

KAPITOLA II

VÝMĚNA INFORMACÍ

ODDÍL I

Výměna informací na žádost

Článek 5

Postup výměny informací na žádost

Na žádost dožadujícího orgánu sdělí dožádaný orgán veškeré informace uvedené v čl. 1 odst. 1, které má k dispozici nebo které získá ve správních šetřeních.

Článek 6

Správní šetření

1. Dožádaný orgán zajistí, aby byla provedena veškerá správní šetření nezbytná pro získání informací uvedených v článku 5.

2. Žádost uvedená v článku 5 může obsahovat odůvodněnou žádost o zvláštní správní šetření. Pokud se dožádaný orgán domnívá, že správní šetření není nutné, sdělí dožadujícímu orgánu neprodleně důvody tohoto postoje.

3. Za účelem získání požadovaných informací nebo provedení požadovaného správního šetření postupuje dožádaný orgán stejně, jako kdyby jednal z vlastního podnětu nebo na žádost jiného orgánu svého členského státu.

4. Jestliže jej o to dožadující orgán výslovně požádá, poskytne dožádaný orgán originály dokumentů, není-li to v rozporu s platnými předpisy členského státu dožádaného orgánu.

Článek 7

Lhůty

1. Dožádaný orgán poskytne informace podle článku 5 co nejrychleji a v každém případě do šesti měsíců ode dne obdržení žádosti.

Má-li již však dožádaný orgán příslušné informace k dispozici, předá je do dvou měsíců od uvedeného dne.

2. V některých zvláštních případech mohou být na základě dohody mezi dožádaným orgánem a dožadujícím orgánem stanoveny lhůty jiné než lhůty uvedené v odstavci 1.

3. Dožádaný orgán neprodleně a v každém případě do sedmi pracovních dnů od obdržení žádosti potvrdí dožadujícímu orgánu její přijetí, pokud možno elektronickými prostředky.

4. Dožádaný orgán do jednoho měsíce od obdržení žádosti oznámí dožadujícímu orgánu případné nedostatky v ní a případnou nutnost dodat doplňkové podkladové informace. V takovém případě začínají lhůty stanovené v odstavci 1 plynout prvním dnem poté, co dožádaný orgán obdržel potřebné doplňující informace.

5. Pokud dožádaný orgán nemůže odpovědět na žádost ve stanovené lhůtě, uvědomí neprodleně a v každém případě do tří měsíců od obdržení žádosti dožadující orgán o důvodech neposkytnutí odpovědi a o datu, kdy pravděpodobně bude moci odpovědět.

6. Pokud dožádaný orgán nemá požadované informace k dispozici a nemůže odpovědět na žádost o informace nebo pokud odmítne odpovědět z důvodů stanovených v článku 17, uvědomí o důvodech neposkytnutí odpovědi neprodleně a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti dožadující orgán.

ODDÍL II

Povinná automatická výměna informací

Článek 8

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací

1. Příslušný orgán každého členského státu sdělí automatickou výměnou příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu dostupné informace týkající se daňových období od 1. ledna 2014 a osob, které jsou rezidenty tohoto jiného členského státu, u níže uvedených konkrétních kategorií příjmu a majetku, jak jsou chápány podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, který tyto informace sděluje:

- a) příjmy ze zaměstnání;
 - b) odměny ředitelů.
 - c) produkty životního pojištění, na něž se nevztahují jiné právní nástroje Unie týkající se výměny informací a další podobná opatření;
 - d) důchody;
 - e) vlastnictví nemovitostí a příjmy z nemovitostí.
2. Členské státy před 1. lednem 2014 uvědomí Komisi o kategoriích uvedených v odstavci 1, o nichž mají informace k dispozici. Rovněž Komisi uvědomí o veškerých následných změnách těchto kategorií.
3. Příslušný orgán členského státu může příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu sdělit, že si nepřeje dostávat

informace o kategoriích příjmu a majetku uvedených v odstavci 1 nebo že si nepřeje dostávat informace o příjmu a majetku, který nepřesahuje určitou prahovou hodnotu. Uvědomí o tom rovněž Komisi. Jestliže členský stát neuvědomí Komisi o žádné kategorii, o níž má informace k dispozici, lze mít za to, že si nepřeje přijímat informace podle odstavce 1.

4. Členské státy před 1. červencem 2016 Komisi každoročně poskytnou statistiku o objemu automatických výměn a pokud možno informace o správních a dalších příslušných nákladech a přínosech souvisejících s uskutečněnou výměnou a o veškerých případných změnách jak pro daňové správy, tak pro třetí strany.

5. Komise před 1. lednem 2017 předloží zprávu, která bude obsahovat přehled a hodnocení obdržených statistik a informací ohledně otázek, jako jsou správní a další související náklady a přínosy automatické výměny informací a praktické aspekty s tím spojené. Je-li to vhodné, předloží Komisi Radě návrh týkající se kategorií příjmu a majetku nebo podmínek stanovených v odstavci 1, včetně podmínky, že informace o osobách, které jsou rezidenty jiných členských států, musí být dostupné.

Při projednávání návrhu předloženého Komisí Rada posoudí další posílení účinnosti a fungování automatické výměny informací a zvýšení její úrovně s cílem stanovit, že:

- a) příslušný orgán každého členského státu sdělí automatickou výměnou příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu dostupné informace týkající se daňových období od 1. ledna 2017 a osob, které jsou rezidenty tohoto jiného členského státu, alespoň u tří konkrétních kategorií příjmu a majetku uvedených v odstavci 1, jak jsou chápány podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, který tyto informace sděluje, a
- b) seznam kategorií v odstavci 1 se rozšíří o dividendy, kapitálové zisky a licenční poplatky.

6. Informace se sdělují nejméně jednou ročně do šesti měsíců od konce daňového období členského státu, během něhož byly získány.

7. Komise přijme praktická opatření pro automatickou výměnu informací postupem podle čl. 26 odst. 2 do dat uvedených v čl. 29 odst. 1.

8. Pokud se členské státy ve dvoustranných nebo vícestranných smlouvách s jinými členskými státy dohodnou na automatické výměně informací o dodatečných kategoriích příjmu a majetku, sdělí znění těchto smluv Komisi, která je zpřístupní všem ostatním členským státům.

ODDÍL III

Výměna informací z vlastního podnětu

Článek 9

Rozsah a podmínky výměny informací z vlastního podnětu

1. Příslušný orgán každého členského státu sdělí příslušnému orgánu kteréhokoli jiného dotčeného členského státu informace podle čl. 1 odst. 1 v každém z těchto případů:

- a) příslušný orgán jednoho členského státu důvodně předpokládá, že v tomto jiném členském státě může dojít ke zkrácení daně;
- b) osoba povinná k dani získá v daném členském státě snížení daňové povinnosti nebo osvobození od daně, jež by mohlo vést ke zvýšení nebo vzniku její daňové povinnosti v tomto jiném členském státě;
- c) obchodní záležitosti mezi osobou povinnou k dani v jednom členském státě a osobou povinnou k dani v jiném členském státě jsou prováděny přes jednu nebo více zemí tak, že to může vést ke snížení daně v jednom z těchto členských států nebo v obou;
- d) příslušný orgán jednoho členského státu důvodně předpokládá, že může dojít ke snížení daně umělým přesunem zisku ve skupině podniků;
- e) informace poskytnuté jednomu členskému státu příslušným orgánem jiného členského státu umožnily zjištění skutečností, které by mohly ovlivnit vyměření daně v tomto jiném členském státě.

2. Příslušné orgány každého členského státu mohou výměnou z vlastního podnětu sdělit příslušným orgánům ostatních členských států veškeré informace, kterých si jsou vědomy a které by mohly být užitečné pro příslušné orgány ostatních členských států.

Článek 10

Lhůty

1. Příslušný orgán, jenž získá informace uvedené v čl. 9 odst. 1, je předá příslušnému orgánu každého jiného dotčeného členského státu co nejrychleji a nejpozději jeden měsíc poté, co je získal.

2. Příslušný orgán, jemuž jsou informace sděleny podle článku 9, neprodleně a v každém případě do sedmi pracovních dnů od obdržení potvrdí pokud možno elektronickými prostředky jejich přijetí příslušnému orgánu, který je poskytl.

KAPITOLA III

DALŠÍ FORMY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

ODDÍL I

Přítomnost v prostorách správních úřadů a účast na správních šetřeních

Článek 11

Rozsah a podmínky

1. Na základě dohody mezi dožadujícím a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou být úředníci zmocnění dožadujícím orgánem za účelem výměny informací podle čl. 1 odst. 1:

- a) přítomni v prostorách, kde správní orgány dožádaného členského státu plní své úkoly;
- b) přítomni při správních šetřeních prováděných na území dožádaného členského státu.

Jsou-li požadované informace obsaženy v dokumentech, k nimž mají úředníci dožádaného orgánu přístup, jsou úředníkům dožadujícího orgánu poskytnuty kopie těchto dokumentů.

2. V rozsahu, který připouští právní předpisy dožádaného členského státu, může dohoda uvedená v odstavci 1 stanovit, že pokud jsou úředníci dožadujícího orgánu přítomni při správních šetřeních, mohou jednotlivým osobám pokládat otázky a nahlížet do záznamů.

Odmítne-li šetřená osoba vyhovět kontrolním opatřením úředníků dožadujícího orgánu, považuje to dožádaný orgán za odmítnutí, k němuž došlo vůči úředníkům dožádaného orgánu.

3. Úředníci zmocnění dožadujícím členským státem, kteří jsou přítomni v jiném členském státě v souladu s odstavcem 1, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední způsobilost.

ODDÍL II

Souběžné kontroly

Článek 12

Souběžné kontroly

1. Dohodnou-li se dva nebo více členských států, že na svém území provedou souběžné kontroly týkající se jedné nebo více osob, o něž mají společný či doplňující se zájem, za účelem výměny takto získaných informací, použijí se odstavce 2, 3 a 4.

2. Příslušný orgán každého členského státu nezávisle určí osoby, u kterých hodlá navrhnout souběžnou kontrolu. Uvědomí příslušné orgány ostatních dotčených členských států o případech, u nichž hodlá navrhnout souběžnou kontrolu, a uvede důvody tohoto výběru.

Rovněž uvede dobu, ve které se mají tyto kontroly uskutečnit.

3. Příslušný orgán každého dotčeného členského státu rozhodne, zda si přeje se souběžných kontrol zúčastnit. Potvrdí orgánu, který navrhl souběžnou kontrolu, souhlas s jejím provedením anebo její odmítnutí, které musí odůvodnit.

4. Příslušný orgán každého dotčeného členského státu jmenuje zástupce odpovědného za dohled nad kontrolou a za její koordinaci.

ODDÍL III

Doručení prostřednictvím správních orgánů

Článek 13

Žádost o doručení

1. Na žádost příslušného orgánu členského státu příslušný orgán jiného členského státu v souladu s pravidly doručování obdobných aktů v dožádaném členském státě doručí příjemci veškeré akty a veškerá rozhodnutí, které byly vydány správními orgány dožadujícího členského státu a které se týkají používání právních předpisů v oblasti daní, na něž se vztahuje tato směrnice, na jeho území.

2. V žádostech o doručení musí být uveden předmět aktu nebo rozhodnutí k doručení, jméno a adresa příjemce a jakékoli další informace, které mohou usnadnit identifikaci příjemce.

3. Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech učiněných k vyřízení žádosti, a zejména o dni doručení aktu nebo rozhodnutí příjemci.

4. Dožadující orgán požádá o doručení podle tohoto článku pouze v případě, že nemůže provést doručení v souladu s pravidly doručování dotčených aktů v dožadujícím členském státě, nebo pokud by takové doručení představovalo nepřiměřené obtíže. Příslušný orgán členského státu může doručit jakýkoli dokument doporučenou poštou nebo elektronicky přímo osobě nacházející se na území jiného členského státu.

ODDÍL IV

Zpětná vazba

Článek 14

Podmínky

1. Pokud příslušný orgán poskytne informace na základě článku 5 nebo 9, může požádat příslušný orgán, který informace obdržel, aby k nim zaslal zpětnou vazbu. Je-li požadována zpětná vazba, zašle ji příslušný orgán, který informace obdržel, příslušnému orgánu, který je poskytl, aniž jsou dotčena pravidla ochrany daňového tajemství a ochrany údajů platná v jeho členském státě, a to co nejdříve a nejpozději tři měsíce poté, co je znám výsledek použití požadovaných informací. Komise stanoví postupem podle čl. 26 odst. 2 praktická opatření.

2. Příslušné orgány členských států zasílají ostatním dotčeným členským státům zpětnou vazbu týkající se automatické výměny informací jednou ročně v souladu s praktickými opatřeními dohodnutými dvoustranně.

ODDÍL V

Sdílení osvědčených postupů a zkušeností

Článek 15

Rozsah a podmínky

1. Členské státy společně s Komisí posuzují a hodnotí správní spolupráci na základě této směrnice a sdílejí zkušenosti v zájmu jejího zdokonalení a popřípadě vypracování pravidel v příslušných oblastech.

2. Členské státy mohou společně s Komisí vypracovat obecné pokyny ke kterémukoli aspektu, který je považován za nutný pro sdílení osvědčených postupů a zkušeností.

KAPITOLA IV

PODMÍNKY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 16

Poskytování informací a dokumentů

1. Informace, které byly poskytnuty mezi členskými státy v jakékoli formě na základě této směrnice, podléhají služebnímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátního práva členského státu, který je obdržel. Tyto informace mohou být použity pro správu a vymáhání domácích právních předpisů týkajících se daní uvedených v článku 2.

Tyto informace lze použít rovněž pro vyměření a vymáhání jiných daní a cel, které spadají do článku 2 směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření⁽¹⁾, nebo pro vyměření a vymáhání povinných příspěvků na sociální zabezpečení.

Kromě toho mohou být použity v soudních a správních řízeních, která mohou vést k uložení sankcí za porušení daňových právních předpisů, aniž jsou dotčena obecná pravidla a předpisy upravující práva obžalovaných a svědků v takových řízeních.

2. Se souhlasem příslušného orgánu členského státu, který poskytuje informace na základě této směrnice, a pouze umožňují-li to právní předpisy členského státu příslušného orgánu, jenž informace obdrží, mohou být informace a dokumenty získané na základě této směrnice použity k účelům jiným než uvedeným v odstavci 1. Tento souhlas musí být udělen, pokud mohou být informace použity k obdobným účelům v členském státě příslušného orgánu, jenž informace poskytuje.

3. Jestliže se příslušný orgán členského státu domnívá, že informace, které získal od příslušného orgánu jiného členského státu, mohou být užitečné pro účely uvedené v odstavci 1 příslušnému orgánu třetího členského státu, může mu je předat za předpokladu, že je toto předání v souladu s pravidly a postupy stanovenými v této směrnici. O svém záměru předat informace třetímu členskému státu uvědomí příslušný orgán členského státu, z něž informace pocházejí. Členský stát, z něž informace pocházejí, s tím může vyjádřit nesouhlas do deseti pracovních dnů ode dne, kdy obdržel sdělení členského státu, který hodlá dotčené informace předat.

4. Souhlas s použitím informací podle odstavce 2, které byly předány na základě odstavce 3, může udělit pouze příslušný orgán členského státu, z něhož informace pocházejí.

5. Informace, zprávy, výkazy a jiné dokumenty nebo jejich ověřené opisy či výpisy z nich získané dožádaným orgánem a předané dožadujícímu orgánu v souladu s touto směrnicí mohou příslušné orgány dožadujícího členského státu uplatnit jako důkaz stejně jako obdobné informace, zprávy, výkazy a jiné dokumenty poskytnuté orgánem tohoto členského státu.

Článek 17

Omezení

1. Dožádaný orgán v jednom členském státě poskytne dožadujícímu orgánu v jiném členském státě informace podle článku 5 za předpokladu, že dožadující orgán vyčerpал obvyklé zdroje informací, které mohl za daných okolností použít k získání požadovaných informací, aniž by se vystavoval nebezpečí nedsažení svých cílů.

2. Tato směrnice neukládá dožádanému členskému státu povinnost provést šetření či poskytnout informace, pokud by provedení takového šetření nebo získání požadovaných informací pro vlastní účely bylo v rozporu s jeho právními předpisy.

3. Příslušný orgán dožádaného členského státu může odmítnout poskytnutí informací, pokud dožadující členský stát není z právních důvodů sám schopen poskytovat obdobné informace.

4. Poskytnutí informací může být odmítnuto, pokud by vedlo k vyzrazení obchodního, průmyslového či profesního tajemství nebo obchodního postupu, anebo pokud by odporovalo veřejnému pořádku.

5. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgánu důvody zamítnutí žádosti o informace.

Článek 18

Povinnosti

1. Pokud některý členský stát v souladu s touto směrnicí požaduje informace, použije dožádaný členský stát opatření zaměřená na sběr informací za účelem získání požadovaných informací i v případě, že sám tyto informace pro vlastní daňové účely nepotřebuje. Touto povinností není dotčen čl. 17 odst. 2, 3 a 4, jehož uplatnění se v žádném případě nevykládá tak, že dožádanému členskému státu umožňuje odmítnout poskytnutí informací výhradně z toho důvodu, že sám nemá na těchto informacích zájem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

2. Ustanovení čl. 17 odst. 2 a 4 nelze v žádném případě vykládat tak, že dožádanému orgánu členského státu umožňují odmítnout poskytnutí informací výhradně z toho důvodu, že tyto informace má k dispozici banka, jiná finanční instituce, určená osoba, zástupce nebo zmocněnec, anebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických práv k určité osobě.

3. Bez ohledu na odstavce 2 může členský stát odmítnout předat požadované informace, pokud se týkají daňových období před 1. lednem 2011 a pokud by jejich předání mohlo být odmítnuto na základě čl. 8 odst. 1 směrnice 77/799/EHS, kdyby byla žádost podána před 11. březnem 2011.

Článek 19

Rozšíření širší spolupráce poskytované třetím zemím

Pokud členský stát nabízí třetí zemi spolupráci širší, než jakou stanoví tato směrnice, nesmí odmítnout poskytnutí takovéto širší spolupráce kterémukoli jinému členskému státu, který si přeje takovou širší vzájemnou spolupráci s tímto členským státem navázat.

Článek 19

Standardní formuláře a elektronická podoba formulářů

1. Žádosti o informace a o správné šetření podle článku 5 a odpovědi na ně, potvrzení, žádosti o doplňkové podkladové informace, sdělení o nemožnosti odpovědět nebo odmítnutí odpovědi podle článku 7 jsou pokud možno zasílány pomocí standardního formuláře, který přijme Komise postupem podle čl. 26 odst. 2.

Ke standardním formulářům mohou být připojeny zprávy, výkazy a jiné dokumenty či jejich ověřené opisy nebo výpisy z nich.

2. Ve standardním formuláři podle odstavce 1 uvede dožadující orgán alespoň tyto informace:

- a) totožnost osoby, u níž je vedeno šetření nebo vyšetřování;
- b) daňový účel, k němuž jsou informace požadovány.

V souladu s mezinárodním vývojem a pokud jsou dožadujícímu orgánu známy, může dožadující orgán uvést jméno a adresu jakékoli osoby, o které se domnívá, že má požadované informace, jakož i jakoukoli skutečnost, která může dožádanému orgánu usnadnit shromáždění informací.

3. Informace z vlastního podnětu a jejich potvrzení podle článků 9 a 10, žádosti o doručení prostřednictvím správních

orgánů podle článku 13 a informace o zpětné vazbě podle článku 14 jsou zasílány pomocí standardního formuláře stanoveného Komisí postupem podle čl. 26 odst. 2.

4. Automatická výměna informací podle článku 8 probíhá ve standardizovaném elektronickém formátu stanoveném Komisí postupem podle čl. 26 odst. 2, který má usnadnit tuto automatickou výměnu a který vychází ze stávajícího elektronického formátu podle článku 9 směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb⁽¹⁾, jenž je určen k použití pro všechny druhy automatické výměny informací.

Článek 21

Praktická opatření

1. Informace sdělované na základě této směrnice jsou pokud možno poskytovány elektronickými prostředky pomocí sítě CCN.

V případě potřeby Komise přijme postupem podle čl. 26 odst. 2 praktická opatření nezbytná pro provádění prvního pododstavce tohoto odstavce.

2. Komise odpovídá za veškerý další vývoj sítě CCN, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací mezi členskými státy.

Členské státy odpovídají za veškerý další vývoj svých systémů, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací prostřednictvím sítě CCN.

Členské státy se vzdávají všech nároků na náhradu výdajů vzniklých při použití této směrnice s výjimkou případných odměn pro odborníky.

3. Osobám řádně zmocněným Bezpečnostním akreditačním úřadem Komise lze přístup k těmto informacím umožnit pouze tehdy, je-li to nezbytné pro péči o síť CCN a pro její údržbu a rozvoj.

4. Žádosti o spolupráci, včetně žádostí o doručení, a připojené dokumenty mohou být vyhotoveny v jakémkoli jazyce, na němž se dožádaný a dožadující orgán dohodnou.

Tyto žádosti jsou doplněny překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu, avšak pouze ve zvláštních případech, kdy dožádaný orgán uvede důvod o takový překlad požádat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 38.

Článek 22

Zvláštní povinnosti

1. Členské státy učiní všechna nezbytná opatření, aby:
 - a) zajistily účinnou vnitřní koordinaci v rámci organizace uvedené v článku 4;
 - b) zavedly přímou spolupráci s orgány ostatních členských států podle článku 4;
 - c) zajistily plynulé fungování systému správní spolupráce stanoveného touto směrnicí.
2. Komise sdělí jednotlivým členským státům veškeré obecné informace týkající se provedení a uplatňování této směrnice, které obdrží a které může poskytnout.

KAPITOLA V

VZTAHY S KOMISÍ

Článek 23

Hodnocení

1. Členské státy a Komise posuzují a hodnotí fungování správní spolupráce podle této směrnice.
2. Členské státy poskytují Komisi veškeré důležité informace nezbytné pro hodnocení účinnosti správní spolupráce podle této směrnice v boji proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem.
3. Členské státy předávají Komisi roční hodnocení účinnosti automatické výměny informací podle článku 8 a sdělují jí dosažené praktické výsledky. Formu a podmínky předávání tohoto ročního hodnocení stanoví Komise postupem podle čl. 26 odst. 2.
4. Komise postupem podle čl. 26 odst. 2 stanoví seznam statistických údajů, jež musí členské státy poskytovat za účelem hodnocení této směrnice.
5. Komise nakládá s informacemi, které jí jsou poskytnuty podle odstavců 2, 3 a 4, jako s důvěrnými v souladu s předpisy platnými pro orgány Unie.
6. Informace, které Komisi poskytl některý členský stát podle odstavců 2, 3 a 4, a veškeré zprávy či dokumenty vypracované Komisí na jejich základě mohou být předány jiným členským státům. Tyto předané informace podléhají služebnímu tajemství

a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátního práva členského státu, který je obdržel.

Zprávy a dokumenty vypracované Komisí uvedené v tomto odstavci mohou členské státy použít pouze pro analytické účely; nesmějí je zveřejnit ani zpřístupnit žádné další osobě nebo subjektu bez výslovného souhlasu Komise.

KAPITOLA VI

VZTAHY S TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 24

Výměna informací s třetími zeměmi

1. Pokud příslušný orgán členského státu obdrží od třetí země informace, u nichž lze předpokládat význam pro správu a vymáhání domácích právních předpisů tohoto členského státu týkajících se daní uvedených v článku 2, a smlouva s touto třetí zemí to připouští, může tento orgán tyto informace poskytnout příslušným orgánům členských států, pro něž mohou být tyto informace užitečné, a kterýmkoli dožadujícím orgánům.
2. Příslušné orgány mohou v souladu se svými domácími předpisy o poskytování osobních údajů třetím zemím sdělit třetí zemi informace získané v souladu s touto směrnicí, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) příslušný orgán členského státu, z něhož informace pochází, souhlasil s jejich předáním;
 - b) dotyčná třetí země se zavázala k poskytování spolupráce požadované k získání důkazů o protiprávní nebo nedovolené povaze transakcí, u nichž se zdá, že porušují daňové právní předpisy nebo je zneužívají.

KAPITOLA VII

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Ochrana údajů

Na veškerou výměnu informací podle této směrnice se vztahují předpisy provádějící směrnicí 95/46/ES. Pro účely správného uplatňování této směrnice však členské státy omezí rozsah povinností a práv uvedených v článku 10, čl. 11 odst. 1 a článkách 12 a 21 směrnice 95/46/ES v míře nezbytné pro ochranu zájmů stanovených v čl. 13 odst. 1 písm. e) uvedené směrnice.

Článek 26**Výbor**

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný „Výbor pro správní spolupráci při zdanění“.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 27**Podávání zpráv**

Každých pět let od 1. ledna 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.

Článek 28**Zrušení směrnice 77/799/EHS**

Směrnice 77/799/EHS se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2013.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 29**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí ode dne 1. ledna 2013.

Členské státy však uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 8 této směrnice ode dne 1. ledna 2015.

Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 30**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 31**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 15. února 2011.

Za Radu
předseda
MATOLCSY Gy.